MACIEJ SZPUNAR
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. december 8.[1]

C-421/15. P. sz. ügy

Yoshida Metal Industry Co. Ltd
kontra

az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

„Fellebbezés — Európai uniós védjegy — 207/2009/EK rendelet — Lajstromozást kizáró ok vagy törlési ok — Kizárólag az árunak a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formájából álló megjelölések — A 7. cikk (1) bekezdése e) pontjának ii) alpontja — A lajstromozást kizáró oknak vagy a törlési oknak az áruk és szolgáltatások egésze tekintetében történő vizsgálata — Az 52. cikk (3) bekezdése — Az EUIPO egyik fellebbezési tanácsa határozatának indokolása — Valamennyi érintett árura vagy szolgáltatásra vonatkozó átfogó indokolás — Új jogalap a fellebbezés szakaszában — Elfogadhatatlanság”

Bevezetés

1. A jelen fellebbezéssel a Yoshida Metal Industry Co. Ltd (a továbbiakban: Yoshida) az Európai Unió Törvényszéke 2015. május 21-i Yoshida Metal Industry kontra EUIPO ítéletének[2] hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az elutasította az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) első fellebbezési tanácsának az egyrészről a Pi-Design AG, a Bodum France és a Bodum Logistics A/S (a továbbiakban így együtt: Pi-Design és társai), másrészről a Yoshida között folyó törlési eljárásokra vonatkozó határozatainak[3] hatályon kívül helyezése iránti kereseteit.

2. A hatályon kívül helyezést követő visszautalás után hozott megtámadott ítélet[4] helyben hagyja a Yoshida által lajstromoztatott két ábrás védjegy törlését.

3. A Yoshida által benyújtott új fellebbezés azon a kérdésen kívül, hogy a Törvényszék eleget tett-e az első fellebbezéssel kapcsolatban hozott ítéletben foglaltaknak, felvet egy további, az érintett áruk összessége vonatkozásában hivatkozott törlési ok fennállására, illetve a vitatott határozatok és a megtámadott ítélet e kérdésre vonatkozó indokolásának elégséges voltára irányuló szempontot.[5]

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — T-331/10 RENV és T-416/10 RENV, nem tették közzé, EU:T:2015:302, a továbbiakban: a megtámadott ítélet.

3 — Az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2010. május 20-i határozatai (R 1235/2008–1. és R 1237/2008–1. sz. ügyek, a továbbiakban: a vitatott határozatok).

4 — 2014. március 6-i Pi-Design és társai kontra Yoshida Metal Industry ítélet (C-337/12 P–C-340/12 P, nem tették közzé, EU:C:2014:129).

5 — Megjegyzem, hogy hasonló problémakör merült fel egy másik folyamatban lévő fellebbezésben (lásd: OHIM kontra Unibail Management ügy, C-513/14 P, jelenleg folyamatban a Bíróság előtt).

Jogi háttér

4. A 2007/2009/EK rendelet[6] 7. cikk (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag „az árunak olyan formájából […] áll, amely a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges”.

5. E rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint az európai uniós védjegyet kérelem alapján törölni kell, ha a védjegy lajstromozására a 7. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor.

6. A 207/2009 rendelet 52. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha a törlés oka csak az európai uniós védjegy árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások egy része tekintetében áll fenn, a törlésnek csak az érintett áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában van helye.”

A jogvita előzményei

7. A jogvita alapját képező tényállás – amelyet a megtámadott ítélet 1–15. pontja tartalmaz – a következőképpen foglalható össze:

8. 1999. november 3-án és 5-én a Yoshida az alábbiakban szereplő ábrás megjelölés(ek)ből álló, két védjegy lajstromozását kérte az EUIPO-tól:

9. A bejelentett védjegyek árujegyzékében szereplő áruk a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 8. és 21. osztályba tartoztak, a következő leírással:

– 8. osztály: „Evőeszközök; ollók; kések, villák; kanalak; kaszakövek; kaszakőtokok; fenőacélok; halszálkacsipeszek”;

– 21. osztály: „Eszközök, edények és tartályok háztartási és konyhai célokra (nem nemesfémből készült vagy azzal ellátott), keverőpalackok, konyhai lapátkák, késtartók, tortalapátok, süteménylapátok”.

10. A szóban forgó védjegyeket 2002. szeptember 25-én és 2003. április 16-án lajstromozták.

11. 2007. július 10-én a Pi-Design és társai a szóban forgó védjegyek törlése iránti kérelmeket nyújtottak be a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában hivatkozott ok alapján.

12. 2008. július 15-i és 21-i határozataival az EUIPO törlési osztálya elutasította e kérelmeket.

6 — Az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.). Megjegyzem, hogy a jelen ügyben az alkalmazandó anyagi jogi szabályok a 207/2009 rendelet rendelkezései, míg az ügy jogi hátterét az EUIPO egyik fellebbezési tanácsa határozatának elfogadása időpontjában rögzítették. Mindenesetre mind a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja, mind 51. cikkének (3) bekezdése (amely megfelel a 207/2009 rendelet 52. cikke (3) bekezdésének) lényegileg hasonló módon van megszövegezve.

13. Az EUIPO első fellebbezési tanácsa, a Pi-Design és társai által benyújtott fellebbezések elbírálásaként a vitatott határozatokkal hatályon kívül helyezte a törlési osztály határozatait, és a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alapján törölte a védjegyeket.

A Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás, valamint a megtámadott ítélet

14. A Törvényszék Hivatalához 2010. augusztus 12-én és szeptember 15-én benyújtott keresetleveleiben a Yoshida a vitatott határozatok hatályon kívül helyezése iránti kereseteket terjesztett elő, egyetlen, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjára alapított jogalapra hivatkozva.

15. A 2012. május 8-án hozott Yoshida Metal Industry kontra OHIM – Pi-Design és társai (Fekete pontokat tartalmazó háromszögű felület ábrázolása) ítéletével[7] és az ugyanazon a napon hozott Yoshida Metal Industry kontra OHIM – Pi-Design és társai (Fekete pontokat tartalmazó felület ábrázolása) két ítéletével[8] a Törvényszék helyt adott e jogalapnak, illetve e kereseteknek.

16. A Pi-Design és társai fellebbezése alapján hozott 2014. március 6-i ítéletével[9] a Bíróság hatályon kívül helyezte ezeket az ítéleteket, az említett 7. cikk (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértése miatt, és visszautalta az ügyeket a Törvényszék elé.

17. A megtámadott ítélettel a visszautalás alapján eljáró Törvényszék elutasította az egyetlen, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjára alapított jogalapot, valamint a kereseteket teljes egészében, és kötelezte a Yoshidát a két eljárás költségeinek viselésére.

A felek kérelmei

18. Fellebbezésével a Yoshida a megtámadott ítélet és a vitatott határozatok hatályon kívül helyezését kéri:

– elsődlegesen teljes egészükben, vagy

– másodlagosan azokban a részeikben, amelyekben azok törlik a védjegyeket a „kaszakövek; kaszakőtokok” (8. osztály) és az „eszközök, edények és tartályok háztartási és konyhai célokra (nem nemesfémből készült vagy azzal ellátott) és késtartók” (21. osztály) vonatkozásában,

továbbá az EUIPO, valamint a Pi-Design és társai kötelezését a költségek viselésére.

19. Az EUIPO, valamint a Pi-Design és társai a fellebbezés elutasítását kérik, továbbá a Yoshida kötelezését a költségek viselésére.

Elemzés

20. Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező két jogalapra hivatkozik, ezek közül az első a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértésén, a második pedig e rendelet 52. cikke (3) bekezdésének megsértésén alapul.

21. A Bíróság kívánságának megfelelően elemzésemet a második fellebbezési jogalapra korlátozom.

7 — T-331/10, nem tették közzé, EU:T:2012:220.

8 — T-416/10, nem tették közzé, EU:T:2012:222.

9 — 2014. március 6-i Pi-Design és társai kontra Yoshida Metal Industry ítélet (C-337/12 P – C-340/12 P, nem tették közzé, EU:C:2014:129).

A 207/2009 rendelet 52. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított, második jogalapról

22. A jelen jogalapra a Yoshida másodlagos kérelmeinek alátámasztása érdekében hivatkoznak, amelyek a megtámadott ítélet és a vitatott határozatok azon részeinek hatályon kívül helyezésére irányulnak, amelyek törölték a védjegyeket az érintett áruk némelyike, vagyis a „kaszakövek; kaszakőtokok”, illetve az „eszközök, edények és tartályok háztartási és konyhai célokra (nem nemesfémből készült vagy azzal ellátott) […] és késtartók” vonatkozásában. E jogalap két részre osztható.

Az első részről

23. Az első részben a Yoshida előadja, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 52. cikkének (3) bekezdését, amikor elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a jelen ügyben hivatkozott törlési ok valamennyi, a vitatott védjegyek által érintett áru vonatkozásában fennállt-e.

24. Emlékeztetek arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azt a kérdést, hogy egy védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikkében hivatkozott kizáró vagy törlési okok hatálya alá tartozik-e, konkrétan az érintett áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában kell értékelni.[10] Ezenkívül a 207/2009 rendelet 52. cikkének (3) bekezdése azt írja elő, hogy ha a törlés oka csak az áruk vagy szolgáltatások egy része tekintetében áll fenn, a törlés csak az érintett árukra vagy szolgáltatásokra terjed ki.[11]

25. Ebből egyrészt az következik, hogy a törlési okok EUIPO általi vizsgálatának a védjeggyel jelölt valamennyi árura és szolgáltatásra vonatkoznia kell. Másrészt az EUIPO ilyen okot alkalmazó határozatát főszabályként valamennyi említett áru vagy szolgáltatás vonatkozásában meg kell indokolni.[12]

26. A jelen ügyben nem vitatott, hogy a vitatott határozatok a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában hivatkozott törlési ok fennállását az érintett védjegyekkel jelölt valamennyi áru vonatkozásában megállapítják.

27. Ezenkívül megjegyzem, hogy elsőfokon a Yoshida nem hivatkozott arra alapított jogalapra, hogy a fellebbezési tanács megsértette volna a 207/2009 rendelet 52. cikkének (3) bekezdését, illetve a vitatott határozatok e kérdést illetően hiányos indokolására alapított jogalapra sem.

28. Ennélfogva a Yoshida által a fellebbezés szakaszában hivatkozott jogalapot úgy kell értelmezni, hogy az azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem hozta fel – hivatalból – az EUIPO fellebbezési tanácsa részéről a törlési ok valamennyi érintett áru vonatkozásában történő vizsgálatának, illetve ezzel kapcsolatban határozatai jogilag megkövetelt módon való indokolásának állítólagos elmulasztását.

29. Azt kell elemezni, hogy egy ilyen jogalap, amely lényegileg azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elmulasztott egy jogalapot hivatalból felhozni, elfogadható-e a fellebbezés szakaszában.

10 — 2010. szeptember 9-i OHIM kontra Borco-marken-Import Mattheisen ítélet (C-265/09 P, EU:C:2010:508, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

11 — Hasonló rendelkezés szerepel a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 299., 25. o.) 13. cikkében (korábban a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv [HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.] 13. cikke).

12 — Lásd ebben az értelemben a 89/104 irányelv 13. cikkét illetően: 2007. február 15-i BVBA Management, Training en Consultancy ítélet (C-239/05, EU:C:2007:99, 34. pont), a 207/2009 rendeletet illetően pedig: 2010. március 18-i CFCMCEE kontra OHIM végzés (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37–41. pont).

– Az elfogadhatóságról

30. Megjegyzem, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem róható fel a Törvényszéknek az, hogy nem határozott valamely fel nem hozott jogalapról. [13]

31. Ezen elv alkalmazása nehézségeket okoz, amikor hivatalból figyelembe veendő jogalapokról van szó.

32. Arra lehetne hivatkozni, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság hivatalból felhozhat egy jogalapot, sőt erre köteles, akkor ennek elmulasztásával olyan téves jogalkalmazást vét, amelyet a Bíróság a fellebbezés alapján szankcionálhat. E megközelítés magyarázhatja, hogy a Bíróság miért fogad el néha ilyen jogalapot a fellebbezés szakaszában. [14]

33. Egy, az újabb ítélkezési gyakorlat által tett pontosításból ugyanakkor kitűnik, hogy az arra alapított fellebbezési jogalap, hogy a Törvényszék elmulasztotta hivatalból megvizsgálni az általa hatályon kívül helyezendő határozat indokolását, elfogadhatatlan, ha olyan szempontokra vonatkozik, amelyekre a Törvényszék előtt nem hivatkoztak.

34. A Bíróság ugyanis mint megalapozatlant elutasított egy arra alapított jogalapot, hogy a Törvényszék állítólagosan elmulasztotta az ilyen határozat olyan pontokra vonatkozó hiányos indokolásának szankcionálását, amelyekre a fellebbező a Törvényszék elé terjesztett keresetében kifejezetten nem hivatkozott. [15]

35. Úgy vélem, hogy e fellebbezési jogalapokra vonatkozó korlátozást teljes mértékben indokolják a Bíróság előtti fellebbezési eljárás elvei. A fellebbezés keretében ugyanis a Bíróság hatásköre főszabály szerint az elsőfokú bíróság előtt megvitatott jogalapokról hozott jogi döntés értékelésére korlátozódik. [16] A vitatott értékelés megalapozottságának vizsgálata szükségképpen a Törvényszék által hatályon kívül helyezendő határozat indokolása hiánytalanságának ellenőrzésével jár. Túlzott lenne ugyanakkor azt megkövetelni, hogy ez utóbbi hivatalból vizsgálja meg az ilyen határozat indokolását olyan szempontokból, amelyekre előtte nem hivatkoztak. [17]

36. Ebből az következik, hogy a fellebbezés szakaszában elfogadhatatlan egy arra alapított jogalap, hogy a Törvényszék nem szankcionálta hivatalból az aktust kibocsátó szervet terhelő indokolási kötelezettség megsértését olyan kérdéseket illetően, amelyekre kifejezetten nem hivatkoztak a Törvényszék előtt.

37. Álláspontom szerint e megközelítés alkalmazandó a védjegyperekre is.

38. Ami konkrétabban a 207/2009 rendelet 52. cikke (3) bekezdésének az EUIPO és a Törvényszék általi alkalmazását illeti, a fellebbezés nem vonatkozhat arra a kérdésre, hogy a fellebbezési tanács határozata elégséges indokolással rendelkezik-e az áruk vagy szolgáltatások egy részének vonatkozásában, amennyiben a fellebbező e szempontra nem hivatkozott kifejezetten a Törvényszék előtt.

13 — Lásd ebben az értelemben többek között: 2011. december 8-i Chalkor kontra Bizottság ítélet (C-386/10 P, EU:C:2011:815, 70. pont); 2015. október 22-i AC-Treuhand kontra Bizottság ítélet (C-194/14 P, EU:C:2015:717, 55. pont).

14 — Lásd: 2012. február 9-i Deutsche Bahn kontra OHIM végzés (C-45/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:69, 61. pont), valamint 2014. június 19-i FLS Plast kontra Bizottság ítélet (C-243/12 P, EU:C:2014:2006, 48. pont), amelyekben a Bíróság kimondta, hogy a Törvényszék helyesen tette, hogy nem hozta fel hivatalból az általa hatályon kívül helyezendő határozat hiányos indokolására alapított jogalapot.

15 — 2013. november 26-i Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítélet (C-40/12 P, EU:C:2013:768, 46–55. pont és 61–64. pont), valamint 2015. szeptember 17-i Total kontra Bizottság ítélet (C-597/13 P, EU:C:2015:613, 21. és 22. pont).

16 — 2013. november 26-i Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítélet (C-40/12 P, EU:C:2013:768, 52. pont). Lásd még: Wahl főtanácsnok Total kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-597/13 P, EU:C:2015:207, 118–128. pont).

17 — Lásd: Wahl főtanácsnok Total kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-597/13 P, EU:C:2015:207, 118–128. pont).

39. E tekintetben nem elegendő, ha a fellebbező általános jelleggel vitatta a kizáró ok vagy a törlési ok alkalmazását az érintett áruk vagy szolgáltatások összessége tekintetében. Ahhoz, hogy az ilyen indok alkalmazhatatlanságára csak ezen áruk vagy szolgáltatások egy részének vonatkozásában hivatkozhasson, ezt kifejezetten meg kell tennie a Törvényszék előtti eljárás során.

40. E megoldás levezethető az ítélkezési gyakorlatunkból. A Bíróság ugyanis már kimondta, hogy amennyiben az EUIPO határozata egyértelműen rögzíti, hogy a kizáró ok valamennyi érintett termékre vonatkozik, akkor a felperesnek kell megjelölnie a Törvényszékhez benyújtott, e határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresetében azokat az árukat vagy szolgáltatásokat, amelyekre álláspontja szerint nem vonatkozhat e kizáró ok, vagy pedig vitatnia kell azt, hogy a hivatkozott áruk homogén kategóriát alkotnak. [18]

41. A jelen ügyben a Törvényszék elé terjesztett keresetében a Yoshida a törlési ok alkalmazásának általános vitatására szorítkozott, és nem utal konkrétan annak alkalmazására az érintett áruk egy bizonyos része, vagyis a „kaszakövek és kaszakőtokok”, illetve az „eszközök, edények és tartályok háztartási és konyhai célokra” és a „késtartók” vonatkozásában.

42. Következésképpen a fellebbezés szakaszában a Yoshida nem kifogásolhatja, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg hivatalból ezt a szempontot, ahogy azt sem, hogy elmulasztotta szankcionálni a vitatott határozatok indokolásának ezzel kapcsolatos állítólagos hiányosságát.

43. Álláspontom szerint ez nem így lenne, ha nem a fellebbezési tanács, hanem a Törvényszék állapította volna meg először a törlési ok fennállását ezen áruk vonatkozásában. [19] Ebben az esetben ugyanis a Törvényszék ítélete indokolásának a 207/2009 rendelet 52. cikke (3) bekezdésének szempontjából fennálló hiányosságára megalapozottan lehetne hivatkozni a fellebbezés szakaszában. [20]

44. A jelen ügyben azonban nem ez a helyzet, mivel a Törvényszék pusztán helyben hagyta az EUIPO fellebbezési tanácsának a Yoshida védjegyei oltalmának érvénytelenségét valamennyi érintett termék vonatkozásában kimondó határozatait.

45. A jelen jogalap első része tehát álláspontom szerint elfogadhatatlan.

– Másodlagosan a jogalap érdeméről

46. Még ha a Bíróság úgy is tekintené, hogy a második jogalap jelen része elfogadható, álláspontom szerint az akkor is megalapozatlan.

47. Mindenekelőtt emlékeztetni szeretnék arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény megfontolásainak, oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedést alátámasztó körülményeket, illetve hogy a hatáskörrel rendelkező bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Nem szükséges ugyanakkor, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, hiszen azt, hogy valamely aktus indokolása elégséges-e, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is. [21]

18 — 2014. december 11-i FTI Touristik kontra OHIM végzés (C-253/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2445, 49. pont). Kiemelem, hogy a jelen ügyben a fellebbező vitatta a Törvényszék előtt a kizáró ok alkalmazhatóságát a termékek és szolgáltatások egy része vonatkozásában, de nem fejtette ki kellő mértékben ezt az érvet. Következésképpen a szóban forgó fellebbezési jogalapot nem elfogadhatatlanként utasították el, hanem mint nyilvánvalóan megalapozatlant.

19 — Megjegyzem, hogy a Törvények a 207/2009 rendelet 65. cikkének (3) bekezdése alapján rendelkezik hatáskörrel az EUIPO fellebbezési tanácsa határozatának megváltoztatására.

20 — Egy viszonylagos kizáró ok vizsgálatával összefüggésben egy ilyen helyzet kapcsán lásd: 2013. október 17-i Isdin kontra Bial-Portela ítélet (C-597/12 P, EU:C:2013:672, 28. és 29. pont).

21 — 2004. október 21-i KWS Saat kontra OHIM ítélet (C-447/02 P, EU:C:2004:649, 65. pont).

48. A Bíróság már kimondta, hogy az illetékes hatóságnak a védjegybejelentés elutasításakor határozatában valamennyi érintett áru és szolgáltatás tekintetében külön-külön közölnie kell a végkövetkeztetését. Ha azonban valamely áru- vagy szolgáltatáscsoportra ugyanaz a kizáró ok vagy törlési ok vonatkozik, az illetékes hatóság megteheti, hogy csak általános, valamennyi érintett árura és szolgáltatásra vonatkozó indokolást ad. [22]

49. A védjegyügyekben illetékes hatóság rendelkezésére álló ezen lehetőség azt veszi figyelembe, hogy a védjegybejelentések gyakran több árura vagy szolgáltatásra vonatkoznak. [23]

50. A Bíróság ugyanezt a megközelítést fogadta el a kizáró vagy törlési okoknak az EUIPO általi vizsgálatát illetően is. [24]

51. Annak érdekében, hogy ne sérüljön a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jog, az általános, valamennyi érintett árura és szolgáltatásra vonatkozó indokolás lehetősége csak az egymással olyannyira közvetlen és szoros kapcsolatot mutató árukra és szolgáltatásokra terjed ki, amelyek kellőképpen homogén áru- vagy szolgáltatáscsoportot alkotnak. [25]

52. Úgy vélem, hogy e feltétel a jelen ügyben teljes mértékben teljesült.

53. Megjegyzem, hogy a vitatott védjegyekkel jelölt áruk, vagyis az „evőeszközök; ollók; kések, villák; kanalak; kaszakövek; kaszakőtokok; fenőacélok; halszálkacsipeszek” és az „eszközök, edények és tartályok háztartási és konyhai célokra (nem nemesfémből készült vagy azzal ellátott), keverőpalackok, konyhai lapátkák, késtartók, tortalapátok, süteménylapátok” valamennyien konyhai eszközök. [26]

54. Álláspontom szerint ezen áruk kellőképpen homogén csoportot alkotnak a hivatkozott törlési ok vizsgálata szempontjából.

55. A vitatott határozatok indokolásából [27] ugyanis kitűnik, hogy a vitatott megjelölések azon áruk nyelét ábrázolják, amelyek vonatkozásában a lajstromozást kérték. Ez az indokolás azon az előfeltevésen alapul, hogy valamennyi érintett áru, vagyis a különböző konyhai eszközök, nyéllel láthatók el.

56. Álláspontom szerint a fellebbezési tanács ily módon a jogilag megkövetelt módon megjelölte azokat az okokat, amelyek miatt olyan kapcsolat áll fenn az érintett áruk között, amely indokolja azok együttes vizsgálatát. A vitatott határozatok kétségtelenül szűkszavú indokolása koherens, és lehetővé teszi a Yoshida számára, hogy megértse az EUIPO fellebbezési tanácsának az érintett áruk összességére vonatkozó indokolását, a Törvényszék számára pedig azt, hogy felül tudja vizsgálni ezt az indokolást.

22 — 2007. február 15-i BVBA Management, Training en Consultancy ítélet (C-239/05, EU:C:2007:99, 38. pont).

23 — Sharpston főtanácsnok BVBA Management, Training en Consultancy ügyre vonatkozó indítványa (C-239/05, EU:C:2006:450, 42. és 43. pont).

24 — Lásd: 2009. február 6-i MPDV Mikrolab kontra OHIM végzés (C-17/08 P, nem tették közzé, EU:C:2009:64, 34. pont); 2009. december 9-i Prana Haus kontra OHIM végzés (C-494/08 P, nem tették közzé, EU:C:2009:759, 46. pont); 2010. március 18-i CFCMCEE kontra OHIM végzés (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37. és 38. pont); 2012. március 21-i Fidelio kontra OHIM végzés (C-87/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:154, 43. pont); 2013. október 17-i Isdin kontra Bial-Portela ítélet (C-597/12 P, EU:C:2013:672, 27. pont), valamint a Törvényszék bőséges ítélkezési gyakorlata, többek között: 2016. április 27-i Niagara Bottling kontra EUIPO (NIAGARA) ítélet (T-89/15, nem tették közzé, EU:T:2016:244, 31. pont), és 2016. május 12-i Zuffa kontra EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) ítélet (T-590/14, nem tették közzé, EU:T:2016:295, 26. pont).

25 — Lásd ebben az értelemben: 2007. február 15-i BVBA Management, Training en Consultancy ítélet (C-239/05, EU:C:2007:99, 36. pont), és 2010. március 18-i CFCMCEE kontra OHIM végzés (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 40. pont), valamint a Törvényszék bőséges ítélkezési gyakorlata, többek között: 2009. április 2-i Zuffa kontra OHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) ítélet (T-118/06, EU:T:2009:100, 28. pont), és 2014. október 16-i Larrañaga Otaño kontra OHIM (GRAPHENE) ítélet (T-458/13, EU:T:2014:891, 26. pont).

26 — Az, hogy a termékek két különböző osztályba, a 8. és 21. osztályba tartoznak, ahogy azt a Yoshida fellebbezésében hangsúlyozta, nem releváns, mivel a Nizzai Megállapodás szerinti osztályozás tisztán adminisztratív célokat szolgál.

27 — Lásd a vitatott határozatok 30., 34–36. és 40. pontját.

57. Az indokolás kérdését meg kell különböztetni az említett határozatok megalapozottságára vonatkozó kérdéstől.[28] Az indokolási kötelezettségnek eleget tettek, mivel azok indokolásából egyértelműen és következetesen kitűnik, hogy a fellebbviteli tanács úgy ítélte meg, hogy valamennyi szóban forgó áru homogén csoportot alkotott, mivel volt egy közös jellemzőjük. Az a kérdés, hogy a fellebbviteli tanács a fellebbező állításának megfelelően tévesen tekintette-e úgy, hogy valamennyi áru rendelkezett a közös tulajdonsággal, a fent említett, vitatott határozatok megalapozottságának körébe tartozik.

58. E tekintetben a Yoshida azon érve, amely szerint egyes érintett áruk nincsenek ellátva nyéllel, lényegileg a fellebbezési tanács indokolásának egy olyan új szempontból történő megkérdőjelezésére irányul, amelyre a Törvényszék előtt nem hivatkoztak, és amely végeredményben egy ténykérdésre vonatkozik. Ez az érv tehát elfogadhatatlan a fellebbezés szakaszában.

59. Mindenesetre ezt az érvet nem sikerült meggyőző módon kifejteni. Egyrészt, a „kaszakövek”, illetve a serpenyőket vagy fazekakat tartalmazó „eszközök, edények és tartályok háztartási és konyhai célokra” megnevezésű áruk kapcsán a Yoshida nem fejti ki, hogy ezeket miért ne lehetne ellátni nyéllel.

60. Másrészt, a „kaszakőtokok” és a „késtartók” tekintetében, ahogyan azt megalapozottan jegyzi meg az EUIPO, olyan árukról van szó, amelyeket nem használnak önállóan a kaszakövekhez vagy késekhez képest, és amelyek így nem alkothatnak a kizáró vagy törlési okok vizsgálata szempontjából elkülönült árukategóriát vagy csoportot. Végül, még ha fel is tételezzük, hogy a „késtartók” a „késektől” elkülönült árucsoportnak tekinthetők, akkor is mindenféleképpen közös döntést kell róluk hozni.[29]

61. A fenti okok összessége miatt úgy vélem, hogy a második fellebbezési jogalap első része elfogadhatatlan, vagy mindenféleképpen megalapozatlan.

A második részről

62. A Yoshida előadja, hogy a Törvényszék által követett indokolás az érintett áruk közül némelyekre, mégpedig azokra, amelyeknek nincsen nyele, nem alkalmazható.

63. Megjegyzem, hogy a Törvényszék indokolási kötelezettsége tiszteletben tartásának felülvizsgálatát meg kell különböztetni a megtámadott ítélet érdemi jogszerűségétől.[30] Márpedig a jelen esetben a megtámadott ítélet indokolását érintő állítólagos szabálytalanságra hivatkozva a Yoshida valójában a Törvényszék ténybeli megállapításainak megalapozottságát vitatja, amelyek felülvizsgálata a fellebbezés szakaszában kizárt.[31]

64. Ennélfogva a jelen jogalap második része álláspontom szerint szintén elfogadhatatlan.

Végkövetkeztetések

65. A fentiekre figyelemmel azt javaslom a Bíróságnak, hogy a fellebbezés második jogalapját mint elfogadhatatlant, vagy legalábbis mint részben elfogadhatatlant, részben megalapozatlant, utasítsa el.

28 — Lásd: 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink’s France ítélet (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67. pont).

29 — A Törvényszék következetesen azt mondta ki, hogy amennyiben inherens jellemzőik két termékkategória közös alkalmazását követelik meg, vagy azok legalább ilyen közös alkalmazással járnak, akkor a fellebbezési tanács közös döntést hozhat ezek vonatkozásában. Lásd: 2008. december 2-i Ford Motor kontra OHIM (FUN) ítélet (T-67/07, EU:T:2008:542, 44. pont); 2010. szeptember 8-i Wilfer kontra OHIM (Gitárfej ábrázolása) ítélet (T-458/08, nem tették közzé, EU:T:2010:358, 66. pont).

30 — Lásd ebben az értelemben: 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink’s France ítélet (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67. pont), valamint Léger főtanácsnok Belgium kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-197/99 P, EU:C:2001:658, 39. és 40. pont).

31 — A Bíróság már megállapította egy arra alapított fellebbezési jogalap elfogadhatatlanságát, hogy a szóban forgó, egy feltétlen kizáró ok vizsgálata szempontjából rögzített termék- és szolgáltatáskategória nem alkot homogén kategóriát. Lásd: 2011. július 7-i MPDV Mikrolab kontra OHIM végzés (C-536/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:469, 34. és 38. pont).